

Tjenestemandsoorganisationerne mente at maatte fastholde deres Interesse i at kunne fremsætte nyt Forslag vedrørende Reguleringstillægsordningen fra et tidligere Tidspunkt, end Udgiftstallet for Januar 1941 foreligger. Da Regeringen paa sin Side af finansielle Grunde nærede Betænkeligheder ved at binde sig til en Ordning, der gælder for hele Finansaaret 1940—41, naaede man ved de stedfundne Forhandlinger til Enighed om, at der for Tidsrummet *1. April—31. Oktober 1940* ud over det i Tjenestemandsløven hjemlede Reguleringstillæg paa 10 Portioner ydes et Tillæg, der maanedlig svarer til det i Finansaarene 1938—39 og 1939—40 hjemlede midlertidige Løntillæg.

I Overensstemmelse hermed gennemførtes en Lov med følgende Ordlyd:

»Lov Nr. 74 af 18. Marts 1938 om midlertidigt Løntillæg til Statens Tjenestemænd m. fl., jfr. Lov Nr. 103 af 15. Marts 1939 § 2, har Gyldighed ogsaa for Tiden *1. April—31. Oktober 1940.*«

Udgiften til det midlertidige Løntillæg vil for de 7 Maaneder andrage henimod 7 Mill. Kr. Desuden bliver der for Finansaaret 1940—41 en Merudgift paa 27 Mill. Kr. som Følge af, at der skal udbetales 10 Portioner af Reguleringstillægget i Stedet for de 6 Portioner, der var regnet med paa Finanslovforslaget. Hertil kommer 1,7 Mill. Kr., som skyldes, at Udgifterne til *særlige Udgifter* (Dagpenge, Timepenge, Sejlpenge, Natpenge etc.) efter de gældende Regler automatisk stiger med 2 Portioner. Endelig vil der blive en Merudgift paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. som Følge af, at Finansministeren har givet Tilsagn om, at de paa Finansloven opførte *Honorarer* foreslaas udbetalt med et midlertidigt Tillæg paa 10 pCt. mod tidligere 5 pCt.

Paa Rigsdagen gik saavel *Venstre* som *Bondepartiet* og *Retsforbundet* imod Lovforslaget. Venstre havde afholdt sig fra at stemme, da de to tilsvarende Love blev vedtaget i 1938 og 1939, men som den økonomiske og finansielle Situation havde udviklet sig efter Krigens Udbrud, mente Partiet ikke, det var forsvarligt at yde Tjenestemændene mere, end de havde Krav paa efter Tjenestemandsløven. *Det konservative Folkeparti* og *Kommunisterne* kunde derimod ligesom *Regeringspartierne* stemme for Lovforslaget. *Frits Clausen* (N.Å.) fandt Tjenestemændenes Krav forstaaeligt, men kritiserede, at Regeringen ikke sørgede for at standse Prisstigningen.